

การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2
Development of Essay Writing Skills Using the Practice Packages for Prathomsuksa 6
Students of Banwangsapung School, Loei Primary Educational Service Area office 2

พรรษาศิริ น้ำใจตรง¹ มาริยา เกออินปาก² สาริศา สุขคง²

E-mail: phansairi5924@gmail.com, mariya842@gmail.com, sarisa.chom@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 10 คน ได้มาโดยใช้เทคนิคการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดฝึกทักษะ จำนวน 5 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ และอัตร้อย 1 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ และค่าที่ E_1/E_2

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 80.80/81.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทักษะการเขียนเรียงความ ชุดฝึกทักษะ

Abstract

The purposes of this research were 1) to create and develop of the practice packages for development of Essay Writing skills for Prathomsuksa 6 students of Banwangsapung School, Loei Primary Educational Service Area Office 2. to reach the efficiency criteria of 80/80 2) to compare the students' learning achievement between pre-test and post-test for development of Essay Writing skills using the practice packages for Prathomsuksa 6 students of Banwangsapung School, Loei Primary Educational Service Area Office 2. The samples were selected by purposive sampling totaling 10 of Prathomsuksa 6 students of Banwangsapung School, Loei Primary Educational Service Area Office 2 who were studying in the first semester of academic year 2021. The instrument contained 3 types of 1) 5 sets of the Practice packages 2) 5 sets of lesson plans 3) 20 items of 4 multiple choices of achievement test and 1 essay writing skills of achievement test. The data obtained were analyzed by using mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), efficiency (E_1/E_2) and dependent sample t-test.

Research finding were as follow:

1. The practice packages for development of Essay Writing skills had efficiency in $E_1/E_2 = 80.80/81.60$ that according to the specified criteria of 80/80
2. The students' learning achievement for post-test were significantly higher than pre-test at the .05 level with statistical significance.

Keywords: essay writing skills, the practice packages

¹ นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาไทยของเรานั้นนับว่าเป็นภาษาที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับคนไทยทุกคน เพราะนอกจากจะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารแล้ว ภาษาไทยยังเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นภาษาประจำชาติเป็นความมั่นคงของชาติ และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้เพื่อเป็นเครื่องมือแสดงว่า ชาติไทยเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่และมีวัฒนธรรมมาตั้งแต่โบราณกาล นอกจากนี้ภาษาไทย ยังเป็นเครื่องมือสื่อความหมายที่คนไทยทุกคนต้องใช้ไปตลอดชีวิต และยังเป็นเครื่องผูกพันคนไทยให้รู้สึกเป็นพวกเดียวกันได้อย่างแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น (วรรณิ โสมประยูร, 2553)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2553 มาตรา 6 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 และฉบับที่ 4 พ.ศ. 2562 มาตรา 6 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา 22 ได้กล่าวถึง การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 23 มีสาระสำคัญ คือ การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ นอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ ในฐานะภาษาประจำชาติ เป็นมรดกอันล้ำค่าที่คนไทยทุกคนควรช่วยกันรักษาไว้ให้คงอยู่ตลอดไปการเรียนรู้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งต้องอาศัยวุฒิภาวะและประสบการณ์ในการจัดประสบการณ์ทางด้านภาษาประกอบด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเป็นพื้นฐาน ซึ่งเป็นภารกิจหลักของโรงเรียนและครูผู้สอนที่จะจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียน และมาตรา 24 กล่าวว่า จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, 2545, 2553, 2562)

กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อใช้ในชีวิตจริง โดยผู้เรียนต้องเรียนรู้ตามมาตรฐานและสาระการเรียนรู้ 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และรักษาภาษาไว้เป็นสมบัติของชาติ และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

การเขียนเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญมาก เพราะการเขียนเป็นหลักฐานที่ช่วยให้คนรุ่นหลังทราบความเป็นมาของอดีตจนถึงปัจจุบัน การเขียนจึงเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ช่วยให้โลกเจริญก้าวหน้า นอกจากนี้การเขียนยังมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับทักษะการฟัง การพูดและการอ่านอีกด้วย ตามปกติคนที่ฟังมาก อ่านมาก และพูดดีย่อมเขียนได้ดี ดังนั้นจึงควรส่งเสริมทักษะการเขียนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาและเพื่อรักษามรดกทางวัฒนธรรมสืบไป (วรรณิ โสมประยูร, 2553) การเขียนเรียงความเป็นการเขียนที่มีรูปแบบและวิธีเขียนเป็นแบบแผน เป็นการนำเอาทักษะทั้ง 4 มาใช้จากกล่าวได้ว่า การเขียนเรียงความเป็นการประเมินผลการเรียนรู้ทางทักษะภาษาไทยของนักเรียนได้มากที่สุด (เพ็ญ เลียงจันทร์, 2521) แต่ปัญหาการเขียนเรียงความที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องสำคัญที่ควรพัฒนาจากงานวิจัยของศรีพระจันทร์ แสงเขตต์ (2557) ได้กล่าวถึงปัญหาการเขียนเรียงความไว้ว่า ทักษะที่พัฒนายากที่สุดคือ ทักษะการเขียนเรียงความ เนื่องจากการเขียนเรียงความมีการกำหนดประเด็นและรูปแบบในการเขียนถ่ายทอดความรู้ผ่านความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจด้วยถ้อยคำสำนวนที่เรียบเรียงอย่างชัดเจน โดยลักษณะเฉพาะของรูปแบบการเขียนและการใช้ภาษาที่เหมาะสมการเขียนเรียงความจึงเป็นเรื่องที่ยากสำหรับนักเรียน ทำให้นักเรียนเขียนเรียงความได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร ส่วนใหญ่จะเขียน

ไม่ตรงตามรูปแบบที่กำหนด เขียนเรื่องวกวนไม่สามารถเรียบเรียงเนื้อหาให้เป็นเรื่องราวตามลำดับขั้นตอน ไม่สามารถประมวลและถ่ายทอดความคิดออกมาได้และใช้ภาษาไม่เหมาะสม ส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะการเขียนที่มีประสิทธิภาพ

จากการที่ผู้วิจัยได้ฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการที่ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนเรียงความ เรื่อง “อาชีพในฝันของข้าพเจ้า” พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการเขียนเรียงความ คือ ไม่เข้าใจรูปแบบการเขียนเรียงความ โดยเขียนเป็นข้อๆ และเป็นข้อความสั้นๆ ซึ่งไม่ถูกต้องตามหลักการเขียนเรียงความ ซึ่งควรมีหลักการการเขียนเรียงความครบ 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนคำนำ โดยต้องเกริ่นนำเรื่องให้ผู้อ่านเกิดความสนใจและเข้าใจจุดประสงค์ของเนื้อเรื่องในลำดับต่อไป ส่วนเนื้อหา เป็นส่วนที่ต้องลำดับเรื่องราวให้ชัดเจน เพื่อผู้อ่านเข้าใจธรรมชาติความคิด ความรู้สึกของผู้เขียน และส่วนสรุป เน้นประเด็นหลักให้เรียงความมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น ปัญหาอีกหนึ่งประการเป็นการนำเอาภาษาพูดมาใช้ในการเขียน เช่น ไม่เจ็บไข้ได้ป่วย เกรียน ทิว นอกจากนี้ยังเรียบเรียงเนื้อเรื่องสับสน ไม่สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง และใช้ประโยคซ้ำเดิมจำนวนมาก นับเป็นปัญหาที่สำคัญที่ควรแก้ไขอย่างเร่งด่วน มิเช่นนั้นจะส่งผลให้นักเรียนประสบปัญหาในการเขียนเรียงความส่งผลการเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมต่างๆ พบว่า ชุดฝึกทักษะ เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ ดังที่พรณิภา อ่อนแสง (2532) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกทักษะไว้ว่า ถ้าพิจารณาตามหลักจิตวิทยาและชุดแบบฝึกจะเป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะทางภาษา ไม่เพียงแต่จะช่วยให้การสื่อสารดำเนินไปด้วยดีเท่านั้น หากยังทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมในการสื่อสารเป็นไปโดยอัตโนมัติ ชุดฝึกทักษะสามารถใช้ฝึกทักษะทางภาษาไทยทุกด้าน ชุดฝึกทักษะทางภาษาจะมีความหมายอย่างสมบูรณ์ต่อเมื่อสามารถนำไปใช้ในการโต้ตอบสื่อสารและสามารถอ่านให้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของมยุรี เพ็ชรพินิจ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือและการฝึกคิดแบบโยนิโสมนสิการที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือและการฝึกคิดแบบโยนิโสมนสิการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 สอดคล้องกับผลการวิจัยของวรรณภากรณ์ พระเมเด (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ไขปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลการฝึกเปลี่ยนแปลงไปแตกต่างจากไม่ฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 หรือหลังฝึกนักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนสูงกว่าก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเดือนใจ จันทร์ไสย (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน ดอกสร้อยสุภาชิต เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลปัตตานี พบว่า ได้ค่าที่ (t - test) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และพบว่าการใช้กิจกรรมชุดฝึกทักษะนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าทุกกลุ่ม

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจจะทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาจัดการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ประสิทธิภาพ/ประสิทธิภาพ ในระดับร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนเรียงความก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2

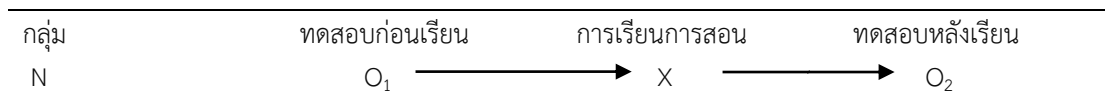
วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 10 คน ได้มาโดยการใช้เทคนิคการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 โดยใช้แบบแผนการวิจัยกึ่งทดลองแบบ One group pre-test post-test design กล่าวคือมีกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มและทดลองก่อนและหลังการทดลอง หลังจากนั้นจึงนำผลที่ได้จากการวัดหรือการสังเกตเปรียบเทียบกับกันเพื่อทดสอบว่าแตกต่างกันหรือไม่ (ประสาธน์ เนื่องเฉลิม, 2556)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการเขียนเรียงความ จำนวน 5 ชุด ได้แก่

- 1) ชุดฝึกทักษะ ชุดที่ 1 เรื่อง ความรู้พื้นฐานเขียนเรียงความ
- 2) ชุดฝึกทักษะ ชุดที่ 2 เรื่อง เรียงความที่ดีต้องมีโวหาร
- 3) ชุดฝึกทักษะ ชุดที่ 3 เรื่อง ฝึกประสานตามภาษา
- 4) ชุดฝึกทักษะ ชุดที่ 4 เรื่อง พิจารณาการวางโครงเรื่อง
- 5) ชุดฝึกทักษะ ชุดที่ 5 เรื่อง ปราดเปรื่องฉลาดเรียงความ

3.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการเขียนเรียงความ จำนวน 5 แผน ได้แก่

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้พื้นฐานเขียนเรียงความ
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เรียงความที่ดีต้องมีโวหาร
- 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ฝึกประสานตามภาษา
- 4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง พิจารณาการวางโครงเรื่อง
- 5) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ปราดเปรื่องฉลาดเรียงความ

3.1.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการเขียนเรียงความ แบ่งเป็น ตอนที่ 1 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน และตอนที่ 2 แบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ 5 คะแนน

3.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา คู่มือครู แนวการสอน หนังสือเรียน หนังสือประกอบ งานวิจัย และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.2.2 สร้างชุดฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามโครงสร้างที่ได้จัดทำไว้ จำนวน 5 ชุด

3.2.3 สร้างแบบประเมินความสอดคล้องของเนื้อหาและคุณภาพของชุดฝึกทักษะ เพื่อหาดัชนีความสอดคล้อง

3.2.4 นำชุดฝึกทักษะทั้ง 5 ชุดไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.2.5 จากการนำชุดฝึกทักษะให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและวิเคราะห์ความสอดคล้องของชุดฝึกทักษะ

3.2.6 นำชุดฝึกทักษะทั้ง 5 ชุด ไปปรับแก้ตามที่ได้ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ เพื่อจัดทำฉบับสมบูรณ์ นำไปใช้กับกลุ่มทดลองก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3.2.7 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนเรียงความ

3.2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาดัชนีความสอดคล้อง

3.2.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน ปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อจัดทำฉบับสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ ซึ่งเป็นข้อคำถามเดียวกันแต่สลับลำดับข้อ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยปฏิบัติขั้นตอน ดังนี้

4.1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre – test) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของผู้เรียน แล้วเก็บรวบรวมผลการทดสอบไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์

4.2 ดำเนินการสอน ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ใช้เวลาสอนทั้งหมด 5 ชั่วโมง และบันทึกพฤติกรรมการใช้แบบสังเกตพฤติกรรม และเก็บคะแนนจากชุดฝึกทักษะที่สร้าง จำนวน 5 ชุด

4.3 เมื่อสอนครบ 5 แผนแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบความรู้หลังเรียน (post-test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม แล้วตรวจนับคะแนนเพื่อนำมาวิเคราะห์ตามแบบแผนการวิจัย

4.4 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งก่อนการทดลอง (pre-test) และหลังการทดลอง (post-test) ไปวิเคราะห์หาค่าสถิติ t - test แบบ Dependent sample t-test

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการเขียนเรียงความ โดยหาค่า E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะด้านการเขียนเรียงความ โดยใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน (t – test แบบ Dependent sample)

ผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ พบว่า มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 80.80 /81.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

ตารางที่ 1 ผลประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	N	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	404	10	40.40	3.41	80.80
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	204	10	20.40	2.22	81.60
ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) = 80.80/81.60					

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ มีคะแนนกระบวนการ/คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน $E_1/E_2 = 80.80 /81.60$ แสดงให้เห็นว่าการทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 โดยใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน (t – test แบบ Dependent sample)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2

คะแนน	คะแนนเต็ม	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p-values
ก่อนเรียน	404	10	8.80	1.75	15.50*	.00
หลังเรียน	204	10	20.40	2.22		

*p<.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ ค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 8.80 ($\bar{X} = 8.80$, S.D. = 1.75) ส่วนค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 20.40 ($\bar{X} = 20.40$, S.D. = 2.22) แสดงว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะที่ใช้พัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 มีค่าประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 80.80 / 81.60$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากชุดฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนเรียงความ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีความเหมาะสมในการใช้ชุดฝึกทักษะสำหรับครูผู้สอนและนักเรียน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการใช้ฝึกทักษะและชุดฝึกทักษะมีรูปภาพประกอบที่มีสีสันสวยงามดึงดูดความสนใจจากผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เนื้อหาในชุดฝึกทักษะแต่ละชุดมีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามลำดับเนื้อหาที่เหมาะสมและอยากจะทำต่อไป นอกจากนี้ยังมีแบบฝึกทักษะต่างๆ ที่จะทำให้ผู้สอนได้ทราบถึงพัฒนาการก่อนและหลังเรียนหลังจากลงมือปฏิบัติในแต่ละชุดของผู้เรียนได้ ซึ่งในการสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนเรียงความที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัด สารการเรียนรู้ ตลอดจนศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะ โดยนำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาเป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับพรณิกา อ่อนแสง (2532) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกทักษะทางภาษาไว้ว่าถ้าพิจารณาตามหลักจิตวิทยาและชุดแบบฝึกจะเป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ชุดฝึกทักษะทางภาษาไม่เพียงแต่จะช่วยให้การสื่อสารดำเนินไปด้วยดีเท่านั้น หากยังทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมในการสื่อสารเป็นไปโดยอัตโนมัติ ชุดฝึกทักษะสามารถใช้ฝึกทักษะทางภาษาไทยทุกด้าน ชุดฝึกทักษะทางภาษาจะมีความหมายอย่างสมบูรณ์ต่อเมื่อสามารถนำไปใช้ในการโต้ตอบสื่อสารและสามารถอ่านให้ดียิ่งขึ้น

อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของมยุรี เพ็ชรพินิจ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบลูก โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือและการฝึกคิดแบบโยนิโสมนสิการที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรูกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบลูกโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือและการฝึกคิดแบบโยนิโสมนสิการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของวรรณภรณ์ พระเมเด (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ไขปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลการฝึกเปลี่ยนแปลงไปแตกต่างจากไม่ฝึก หรือหลังฝึกนักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนสูงกว่าก่อนฝึก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเดือนใจ จันทร์ใส (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน ดอกสร้อยสุภาภิต เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลปัตตานี พบว่า ได้ค่าที่ (t - test) แตกต่างกัน และพบว่าหลังการใช้กิจกรรมชุดฝึกทักษะนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าทุกกลุ่ม

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นมาเป็นชุดฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 1 ที่ว่า เพื่อสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ขึ้นไป และเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ขึ้นไป ซึ่งแสดงว่าชุดฝึกทักษะเป็นสื่อการสอนที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 8.80 ($\bar{X} = 8.80$, S.D. = 1.75) ส่วนค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 20.40 ($\bar{X} = 20.40$, S.D. = 2.22) มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อาจเนื่องมาจากการพัฒนาเครื่องมือที่เหมาะสมกับการเขียนเรียงความ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ชุดฝึกทักษะเรื่องการเขียนเรียงความ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเครื่องมือที่ได้จัดทำขึ้นนี้ ได้รับการพิจารณา และข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ที่ให้คำแนะนำในการจัดทำเครื่องมือในการวัดผลประเมินผลให้มีความเหมาะสม จากการที่ผู้วิจัยได้

คำนึงถึงขั้นตอนในการจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งหลังจากที่จัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว ได้นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ทั้งค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ซึ่งข้อสอบที่มีผลการตรวจคุณภาพอยู่ในระดับพอเหมาะกับผู้เรียน จึงสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.50 ถึง 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.40 ถึง 0.80 และค่าอำนาจความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 สอดคล้องกับแนวคิดของสมนึก ภัททิยธนี (2544) ที่ได้กล่าวถึงความหมายของการวัดผลว่า การวัดผล หมายถึงกระบวนการหาปริมาณหรือจำนวนของสิ่งต่างๆ โดยใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งมาวัดผล จากการวัดออกมาเป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์หรือข้อมูล สอดคล้องกับเบญจมาภรณ์ เสนารัตน์ และสมประสงค์ เสนารัตน์ (2559) กล่าวถึงประโยชน์ของการสร้างแบบทดสอบว่า การตัดสินใจคุณค่าหรือประเมินผลที่ได้จากการวัดโดยเปรียบเทียบกับผลการวัดอื่นๆ หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของโชติกา ภาชีผล (2559) ได้กล่าวถึงหลักการวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้ไว้ว่า การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีระบบในการปฏิบัติประกอบกับเป็นการวัดและประเมินผลทางอ้อม จึงมีความจำเป็นที่ต้องวางแผนอย่างเป็นระบบให้ชัดเจน โดยมีหลักการสำคัญที่ควรคำนึงถึงในแต่ละขั้นตอน ดังนี้ 1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลให้ชัดเจน 2. วิเคราะห์เป้าหมายของการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้น 3. เลือกใช้และสร้างเครื่องมือที่มีคุณภาพและเหมาะสม 4. นำไปทดสอบ 5. ตรวจสอบให้คะแนน 6. ตัดสินคุณค่าของทุนการเรียนรู้ 7. รายงานและนำผลไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวัชร ขำวิจิตร (2553) ศึกษาเรื่อง แบบฝึกการเขียนเรียงความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วัดดูประสงคิในการวิจัย 1) เพื่อสร้างแบบฝึกการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 2) เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนเรียงความตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.75/85.00 สิ่งแสดงให้เห็นว่าจำนวนนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกการเขียนเรียงความ จำนวน 10 แบบฝึก มีจำนวนผู้ผ่านเกณฑ์โดยเฉลี่ยร้อยละ 84.7 และจำนวนนักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 2 ฉบับ หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนเรียงความแล้วมีจำนวนผู้ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 85.00 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 แสดงว่าแบบฝึกการเขียนเรียงความนี้ช่วยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถในการเขียนเรียงความได้ตามจุดมุ่งหมาย และยังสอดคล้องกับ ลักขณา สิริวัฒน์ (2553) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนที่ความคิด ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏ ดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนที่ความคิด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.741/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/20 ที่กำหนดไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความ ด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนที่ความคิด มีค่าเท่ากับ 0.6277 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความ ด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนที่ความคิด โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยสรุปการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเรียงความด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนที่ความคิด มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ จึงสามารถนำไปพัฒนาใช้ในการเรียนการสอนการเขียนเรียงความหรืออาจจะประยุกต์ใช้กับทักษะอื่นๆ ต่อไปได้ และสอดคล้องกับ ศรีพระจันทร์ แสงเขตต์ (2557) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน วัดดูประสงคิในการวิจัย 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน โดยภาพรวมอยู่ระดับเห็นด้วยมาก

จึงสรุปได้ว่าผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในข้อที่ 2 ที่ว่า เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 และเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ระบุว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรศึกษาคำชี้แจงและข้อเสนอแนะในการใช้ชุดฝึกทักษะให้ชัดเจนก่อนนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ควรวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการของผู้เรียนก่อนนำสื่อ การเรียนรู้ไปใช้ ผู้สอนควรเลือกสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและบริบทของโรงเรียน

3. ควรจัดเตรียมชุดฝึกทักษะให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะกับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ
2. ควรทำการวิจัย โดยนำนวัตกรรมอื่นๆ เช่น บทเรียนสำเร็จรูป ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ชุดสื่อวีดิทัศน์ ฯลฯ มาใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังสะพุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- โชติกา ภาชีผล. (2559). **การวัดและประเมินผลการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เตือนใจ จันทร์ไสย. (2550). **การใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ดอกสร้อยสุภาสิต เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลปัตตานี**. ปัตตานี: โรงเรียนอนุบาลปัตตานี.
- เบญจมาภรณ์ เสนารัตน์และสมประสงค์ เสนารัตน์. (2559). **หลักการวัดและประเมินผลทางการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์.
- ประสาธ เมืองเฉลิม. (2556). **วิจัยทางการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรรธิกา อ่อนแสง. (2532). **ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนที่พูดภาษาล้านนาไทยลาว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครไทย จังหวัดพิษณุโลก**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญ เลียงจันทร์. (2521). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการสอนเรียงความแบบปกติกับแบบสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มยุรี เพ็ชรพินิจ. (2558). **การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและการฝึกคิดแบบโยนิโต มนสิการที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2553). **การคิด**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วรรณภาภรณ์ พระเมเด. (2561). **การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ไขปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วรรณิ์ สมประยูร. (2553). **การสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- วัชรีย์ ขำวิจิตร. (2553). **แบบฝึกการเขียนเรียงความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศรีพระจันทร์ แสงเขตต์. (2557). **การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน**. วารสารฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, ปีที่ 8 ฉบับที่ 2: 1199.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). **การวัดผลการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กทม.: ประสานการพิมพ์.
- สุคนธ์ สันธพานนท์. (2551). **นวัตกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพเยาวชน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ 9119 เทคนิคพรินต์ติ้ง.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2533). **คู่มือการสอนภาษาไทย กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.